

מורשה קהילת יעקב.

להחזות עם התורה

ליקוטי תורה זאת הברכה

תורה צוה לנו משה מורשה קהילת יעקב. (פסוק זה הובא בגמרא ברכות פ"ט נ"ז א' פסחים פ"ג מ"ט ב'. סוטה פ"ג מ"ב. סנהדרין פי"א צ"א סע"ב מכות פ"ג כ"ג סע"ב. רבות תרומה ס"פ ל"ג תשא פ"מ צו פ"ט. בשה"ש בפסוק ישקני מנשיקות פיהו. זה"ב יתרו פ"ג ב') והנה ארז"ל בפסחים שם אל תקרי מורשה אלא מאורסה שהתורה נק' כלה וכ"ה ברבות תרומה שם וצ"ל דהא ארז"ל במשנה ספ"ד דתענית ביום התונתו זו מתן תורה. ופי' ביום התונתו משמע שכנס"י נק' כלה. וא"כ התורה נקרא התן.

הן אמת כי ברבות סדר אחרי ספ"כ מבואר משל למלך שהיה משיא בתו כו' בתו זו התורה הה"ד ביום התונתו וכ"ה בסדר במדבר ספ"ב. א"כ לפ"ז י"ל דגם בפ' ביום התונתו היינו שישראל הם החתן והתורה שהיא בתו היא הכלה.

אך באמת בכמה דוכתי משמע ג"כ דפי' ביום התונתו היינו שישראל הם הכלה וכדפירש"י ע"פ ה' מסיני בא יצא לקראתם כו' כהתן היוצא להקביל פני כלה והוא מהמכילתא פ' יתרו. וכ"מ ג"כ ברבות נשא פי"ב ביום התונתו זה סיני חיתונין היו שנאמר וקדשתם היום כו' משמע שישראל הם מקבלים הקדושין. וע' זה"ב (נ"ה א' פ"ד א' כ"ב א') ה"ג (ס"א ב') בענין בעטרה שעטרה כו'. גם ברבות ס"פ ואתחנן איתא א"ר ברכיה בעשר מקומות קרא הקב"ה לישראלכלה כו'.

ויש מתרצים דלגבי הקב"ה נק' ישראל כלה. ולגבי התורה נק' ישראל חתן ועד"ז יש לפרש הפסוק ולא תתורו אחרי לבבכם וגו' אשר אתם זונים אחריהם למען תזכרו כו' פי' ע"י ולא תתורו ולא תהיו בבחי' זונה ח"ו כי אם ואל אישך תשוקתך ביום ההוא תקראי אישי. והיינו שיהיו בבחי' כלה לגבי הקב"ה להיות כלתה נפשי כלה שארי ולבבי אזי למען תזכרו שתהיו בחי' הזכרים ומשפיעים לגבי התורה וזהו ועשיתם את כל מצותי.

ויובן זאת בהקדים ענין אירוסין ונשואין ומה שייכות זאת להתורה. אך הגה אירוסין הוא מה שהחתן נותן להכלה הטבעת קדושין ובוה הוא ממשיך לה חיות מועט להיות מקודשת לשון הפרשה לו כמ"ש הרי את מקודשת לי. וכמ"כ למעלה הנה יש תורה שבכתב ותורה שבע"פ ונק' שמים וארץ כמשי"ת. כי הנה תושבע"פ הוא הפירוש על תורה שבכתב כי בתשב"כ אינו מפורש היטב פרטי המצות רק התשבוע"פ מבאר ומפרש כל פרטי תשב"כ כידוע שעל כל דבר ודבר שבתורה יש ששים רבוא פירושים בפשט וכן ברמז ובדרוש וכן בסוד והם ד' פעמים ששים רבוא (ע' מענין פשט רמז דרוש סוד בהרמ"ז בפ' בראשית (בדף ד' ע"ב ודף ה' ע"א) ור"פ שמיני) ולזאת נקרא תשבוע"פ בחי' מלכות כמאמר מלכות פה תשבוע"פ כו' והיינו בחי' דבור שבא בהתגלות לבחי' דבור כמארז"ל דבר ה' זו הלכה (שבת קל"ח ב') ודבר מלך שלטון